പുരാതന ശുശ്രൂഷ

Antiquum Ministerium

പരിശുദ്ധപിതാവ് ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ സ്വാത്മപ്രേരിതമായി
(Motu Proprio) പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന അപ്പസ്തോലികലേഖനം.
(Apostolic Letter)

വിവർത്തനം: റവ. ഡോ. ജേക്കബ് പ്രസാദ്

TO SERVE IN TRUTH AND LOVE

കേരള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആസ്ഥാനകാര്യാലയം
പി.ഒ.സി. പ്രസിദ്ധീകരണം

പുരാതന ശുശ്രൂഷ

(*Antiquum Ministerium*)

PURATHANA SUSRUSHA: Malayalam version of the Apostolic Letter of Pope Francis, ***Antiquum Ministerium***

Translated by : Rev. Dr. Jacob Prasad

Scrutinized by : Rev. Dr. Michael Pulickal, CMI
Rev. Fr. Martin Thattil

Malayalam checked by : Prof. Dr. Chev. Primus Perincherry

Published by : The Director, Pastoral Orientation Centre,
The Secretariat, Kerala Catholic Bishops Council, Kochi - 682 025, Kerala, India
Phone: +914842 805722, 2805815
E-mail: pocpublications@gmail.com
Website: www.kcbc.in

Copyright : To the Publisher

Published on : 1 June 2024

Design and Layout : Ambily Jose

Printed at : Viani Printers, Ernakulam

Copies : 1500

Price : ₹ 70

ISBN : 978-93-83423-66-8

@ Pastoral Orientation Centre

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without prior written permission of the publisher.

പരിശുദ്ധ പിതാവ് ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ
സ്വാത്മപ്രേരിതമായി (*Motu Proprio*)
പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന അപ്പസ്തോലിക
ലേഖനം (Apostolic Letter)

പുരാതന ശുശ്രൂഷ
(*Antiquum Ministerium*)

വിവർത്തനം : റവ. ഡോ. ജേക്കബ് പ്രസാദ്

കേരള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആസ്ഥാനകാര്യാലയം
പി.ഒ.സി. പ്രസിദ്ധീകരണം

ഉള്ളടക്കം

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്	6
മതാധ്യാപകശുശ്രൂഷ	11
ഞാൻ മതാധ്യാപകരുടെ അല്മായശുശ്രൂഷ സ്ഥാപിക്കുന്നു	23
മതാധ്യാപകരുടെ ശുശ്രൂഷാസംസ്ഥാപനത്തിന്റെ ആരാധനക്രമം സംബന്ധിച്ച് മെത്രാൻസമിതികളുടെ അധ്യക്ഷന്മാർക്ക് ദൈവാരാധനയ്ക്കും കൂദാശകളുടെ ചട്ടക്രമത്തിനുമായുള്ള തിരുസംഘത്തിന്റെ കത്ത്	27
I. മതാധ്യാപകശുശ്രൂഷ	31
II. അവശ്യം വേണ്ടവ	43
III. ആചരണം (Celebration)	44

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

അല്മായവിശ്വാസികൾ കഴിഞ്ഞ 2000 വർഷങ്ങളായി കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം കൈമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോഴിതാ പരിശുദ്ധപിതാവ് ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ അവരുടെ ഈ പ്രവൃത്തി ഔദ്യോഗികശുശ്രൂഷയായി ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. ''പുരാതന ശുശ്രൂഷ'' (*Antiquum Ministerium*, [AM]) എന്ന അപ്പസ്തോലിക ലേഖനം വഴിയാണ് പാപ്പാ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത്. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ പ്രബോധനം നടപ്പിലാക്കുന്നതിന്റ ഭാഗമായാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതെന്ന് പാപ്പാ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു (AM 2; DV 8).

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിനെത്തുടർന്നുവന്ന പരിഷ്കരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി, മുമ്പ് വൈദിക പട്ടത്തിന് ഒരുങ്ങിയിരുന്നവർ പടിപടിയായി സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്ന അഞ്ച് പട്ടങ്ങൾ വിശുദ്ധ പോൾ ആറാമൻ പാപ്പാ നീക്കം ചെയ്തിട്ട്, അവയിൽ രണ്ടെണ്ണംമാത്രം ശുശ്രൂഷകളായി നിലനിർത്തി; അതായത്, വായനശുശ്രൂഷയും (lector) ബലിപീഠശുശ്രൂഷയും (acolyte). വിശുദ്ധ പോൾ ആറാമൻ പാപ്പാ നിലനിർത്തിയ വായനശുശ്രൂഷയും ബലിപീഠശുശ്രൂഷയും സാധാരണമായി വൈദികശുശ്രൂഷയ്ക്ക് തയ്യാറെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നവർ അതിനുള്ള ആദ്യ കാല്വയ്പുകളായാണ് സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഈ

രണ്ടു ശുശ്രൂഷകൾ അല്മായർക്കും ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ ഈ അടുത്തകാലത്ത് തുറന്നുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. സ്ത്രീകൾക്കും ഈ രണ്ടു ശുശ്രൂഷകൾ സ്വീകരിക്കാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ടായി എന്നതാണ് ഇപ്രകാരമുള്ള പാപ്പാ യുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ പ്രത്യേകത (*Spiritus Domini,* 10 Jan 2021). അതിനെത്തുടർന്നാണ് മതാധ്യാപകരുടെ ശുശ്രൂ ഷയെ (Catechist) ഔദ്യോഗികഭാവം നല്കി പാപ്പാ സ്ഥാപിക്കുന്നത്.

സഭയെ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുന്നതിൽ അല്മായർക്കുള്ള പങ്ക് കൗൺസിൽ ഊന്നിപ്പറയുന്നുണ്ട്. ആകയാൽ, ഇന്നും ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ സൗന്ദര്യവും നന്മയും സത്യവും കണ്ടെത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും കണ്ടുമുട്ടാനായി ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെടാൻ ആത്മാവ് സ്ത്രീപുരു ഷന്മാരെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഈ പ്രക്രിയയിൽ അവരെ പിന്താങ്ങുക എന്നത് അജപാലകരുടെ കടമയാണ് (AM 5). മാത്രമല്ല, ഈ ശുശ്രൂഷ പ്രേഷിതപരമായ പ്രതിജ്ഞാ ബദ്ധതയിലും അധിഷ്ഠിതമാണ്. അതേസമയം, ഇത് പൗരോഹിത്യപരമായ മാനങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതുമാണ് (AM 7). അപ്രകാരം, ഈ പുതിയ നീക്കം സഭാവിജ്ഞാനീയ പരമായ ഒന്നാണ്.

ഇക്കാര്യത്തിൽ യുവജനങ്ങൾക്ക് ചേർന്നതും പ്രേഷിത പരമായ രൂപാന്തരണത്തിന് ഇണങ്ങുന്നതുമായ സർഗാ ത്മക രീതിശാസ്ത്രങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് പാപ്പാ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. അതിനുള്ള വെല്ലുവിളി പ്രാദേ ശിക സഭകൾ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതാണ്.

2021 മെയ് 10-ാം തീയതി ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ ഈ ലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും അത് സംസ്ഥാപി

ക്കാനുള്ള ആരാധനക്രമകർമം (liturgical rite) ദൈവാരാധനയുടെയും കൂദാശകളുടെ ചട്ടക്രമത്തിനുമായ തിരുസംഘത്തിന്റെ കാര്യാലയങ്ങളിൽനിന്ന് 2021 ഡിസംബർ 13-ാം തീയതിയാണ് പുറപ്പെടുവിച്ചത്; 2022 ജനുവരി 1-ാം തീയതി അത് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുകയും ചെയ്തു.

അതിനിടെ, 2021 ഡിസംബർ 3-ാം തീയതി, മതാധ്യാപകരുടെ ശുശ്രൂഷാസംസ്ഥാപനം സംബന്ധിച്ച് മെത്രാൻ സമിതികൾക്കായി പ്രസ്തുത തിരുസംഘം ഒരു കത്തും പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ പരിഭാഷയാണ് ഇവിടെ രണ്ടാം ഭാഗമായി ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. ഈ കത്ത് പാപ്പായുടെ ലേഖനത്തിന്റെ ഒരു വ്യാഖ്യാനമാണ്. "മതാധ്യാപകർ" എന്ന അല്മായരുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ സ്വഭാവവും അത് ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്ന ദൗത്യവും എന്താണെന്ന് ഈ കത്ത് വിശദീകരിക്കുന്നു. ആരെയൊക്കെ "മതാധ്യാപകരായി" സംസ്ഥാപിക്കാം, ആരൊയൊക്കെ മതാധ്യാപകരായി സംസ്ഥാപിക്കേണ്ടതില്ല എന്നീ കാര്യങ്ങൾ ഈ കത്ത് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. തത്സംബന്ധമായ തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതിൽ മെത്രാൻസമിതികളും രൂപതാമെത്രാൻമാരും വഹിക്കേണ്ട പങ്ക് എന്താണെന്ന് ഈ കത്ത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, മതാധ്യാപക ശുശ്രൂഷ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പായുടെ അപ്പസ്തോലിക ലേഖനം പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള നിർദേശങ്ങളാണ് ഈ കത്തിലുള്ളത്.

ഈ അപ്പസ്തോലികലേഖനത്തിന്റെ പരിഭാഷ നടത്തിയ റവ. ഡോ. ജേക്കബ് പ്രസാദിനെ ഹൃദയപൂർവം അഭിനന്ദിക്കുകയും നന്ദി അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ സൂക്ഷ്മപരിശോധന നടത്തിയ റവ. ഡോ.

മൈക്കിൾ പുളിക്കൽ CMI, റവ. ഫാ. മാർട്ടിൻ തട്ടിൽ, മലയാള ഭാഷാസംശോധനം നടത്തിയ ഷെവലിയർ ഡോ. പ്രീമൂസ് പെരിഞ്ചേരി എന്നിവരോടുള്ള നന്ദിയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.

ഇതിന്റെ ഡി. ടി. പി. ചെയ്ത ശ്രീമതി അമ്പിളി ജോസ്, ശ്രീമതി അമ്മിണി ഫ്രാൻസിസ്, സിസ്റ്റർ കാർമൽ ബിയാട്രീസ് ASC എന്നിവരോടുള്ള കൃതജ്ഞതയും അറിയിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ മുദ്രണം നിർവഹിച്ച വിയാനി പ്രിന്റിംഗ്സിനോടുള്ള നന്ദിയും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഫാദർ ജേക്കബ് ജി. പാലയ്ക്കാപ്പിള്ളി
ഡെപ്യൂട്ടി സെക്രട്ടറി ജനറൽ, കെ.സി.ബി.സി.,
ഡയറക്ടർ, പി.ഒ.സി.

25 മെയ് 2024
കൊച്ചി, പാലാരിവട്ടം

പരിശുദ്ധ പിതാവ് ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ മതാധ്യാപകശുശ്രൂഷ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് സ്വാത്മപ്രേരിതമായി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന അപ്പസ്തോലികലേഖനം

1. മതാധ്യാപകശുശ്രൂഷ എന്നത് സഭയിൽ പുരാതന കാലംമുതലേ ഉള്ളതാണ്. പുതിയനിയമലിഖിതങ്ങളിൽത്തന്നെ അതിന്റെ ആദ്യ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാമെന്ന് ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പൊതുവായി കരുതുന്നു. കോറിന്തോസിലെ സഭയ്ക്കെഴുതിക്കൊണ്ട് അപ്പോസ്തലൻ സൂചിപ്പിക്കുന്ന "പ്രബോധകർ" എന്ന വിഭാഗം, മതാധ്യാപകർ ആയിരുന്നിരിക്കണം. വിശുദ്ധ പൗലോസ് പറയുന്നു: "ദൈവം സഭയിൽ ഒന്നാമത്, അപ്പോസ്തലന്മാരെയും രണ്ടാമത്, പ്രവാചകരെയും മൂന്നാമത്, പ്രബോധകരെയും പിന്നീട് അദ്ഭുതപ്രവർത്തകരെയും രോഗശാന്തിവരമുള്ളവരെയും സഹായികളെയും ഭരണകർത്താക്കളെയും വിവിധഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നവരെയും നിയമിച്ചു. എല്ലാവരും അപ്പോസ്തോലന്മാരോ? എല്ലാവരും പ്രവാചകരോ? എല്ലാവരും പ്രബോധകരോ? എല്ലാവരും അദ്ഭുതപ്രവർത്തകരോ? എല്ലാവരും രോഗശാന്തിവരമുള്ളവരോ? എല്ലാവരും ഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നവരോ? എല്ലാവരും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവരോ? ശ്രേഷ്ഠമായ ദാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തീക്ഷ്ണമായി ആഗ്രഹിക്കുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠമായ മാർഗം കാണിച്ചുതരാം" (1 കോറി 12:28–31).

വിശുദ്ധ ലൂക്കാ തന്റെ സുവിശേഷം ഇപ്രകാരം ആരംഭിക്കുന്നു: "അതിശ്രേഷ്ഠനായ തെയോഫിലോസേ, എല്ലാം പ്രാരംഭംമുതൽ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ച എനിക്കും ക്രമമായി നിനക്കെഴുതുന്നത് ഉചിതമാണെന്നുതോന്നി. അത് നിന്നെ പ്രബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വചനങ്ങളുടെ വിശ്വാസ്യത നീ ഗ്രഹിക്കാനാണ്" (ലൂക്കാ 1:3-4). ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞവർക്ക് കൂടുതൽ ഉറപ്പ് പ്രദാനം ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ള ഒരുതരം പ്രബോധനരൂപമാണ് തന്റെ ലിഖിതങ്ങൾ എന്ന് വ്യക്തമായി തനിക്കറിയാം എന്നവിധമാണ് സുവിശേഷകൻ സംസാരിക്കുന്നത്. അപ്പോസ്തലനായ പൗലോസ് ഗലാത്തിയാക്കാർക്ക് ഇതേകാര്യം ദ്യോതിപ്പിക്കത്തക്കവിധം എഴുതുന്നു: "വചനം പഠിക്കുന്നവൻ തനിക്കുള്ള നല്ലതെല്ലാം പ്രബോധകനുമായി പങ്കുവയ്ക്കട്ടെ" (ഗലാ 6:6). ഈ വചനം മറ്റൊരു വിശദാംശം വ്യക്തമാക്കുന്നു; ജീവിത കൂട്ടായ്മയെ ഉത്തമമായ പ്രബോധനത്തിന്റെ ഫലദായകത്വത്തിന്റെ അടയാളമായി ഇത് അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

2. സഭയുടെ ആരംഭദിശമുതൽ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിൽ വിവിധങ്ങളായ ശുശ്രൂഷകളിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു; അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തോട് അനുസരണം പുലർത്തിക്കൊണ്ട് സഭയെ പടുത്തുയർത്താൻ തങ്ങളുടെ ജീവിതങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചവരായിരുന്നു. ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചവരിൽ ആത്മാവ് നിരന്തരം ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വരദാനങ്ങൾ വളരെ പ്രകടവും സുവ്യക്തവുമായവിധം രൂപംപ്രാപിച്ചുകൊണ്ട് ചില അവസരങ്ങളിൽ അവ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിന് നേരിട്ട് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന വിധത്തിൽ ആയിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്; അപ്രകാരം അവ സമൂഹത്തിന്

അനിവാര്യമായ ശുശ്രൂഷ (ദിയകോണിയ [*diakonia*]) യായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ആധികാരികമായി പൗലോസ് അപ്പോസ്തലൻ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പോസ്തോലൻ പറയുന്നു: “ദാനങ്ങളിൽ വൈവിധ്യമുണ്ടെങ്കിലും ആത്മാവ് ഒന്നേയുള്ളൂ. ശുശ്രൂഷകളിൽ വൈവിധ്യമുണ്ടെങ്കിലും കർത്താവ് ഒന്നുതന്നെ. പ്രവൃത്തികളിൽ വൈവിധ്യമുണ്ടെങ്കിലും എല്ലാവരിലും എല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഒരു ദൈവംതന്നെ. ഓരോരുത്തർക്കും പൊതുനന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ആത്മാവിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തൽ നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരാൾക്ക് വിജ്ഞാനത്തിന്റെ വചനം ആത്മാവാൽ നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരാൾക്ക് അതേ ആത്മാവാൽ അറിവിന്റെ വചനം; വേറൊരാൾക്ക് അതേ ആത്മാവാൽ വിശ്വാസവും മറ്റൊരാൾക്ക് ആ ഏക ആത്മാവാൽ രോഗശാന്തിവരങ്ങളും. ഒരുവന് അദ്ഭുതപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ കഴിവും മറ്റൊരുവന് പ്രവചനവും; ഇനിയൊരുവന് ആത്മാക്കളെ വിവേചിച്ചറിയാനുള്ള കഴിവും വേറൊരുവന് വിവിധഭാഷകളും മറ്റൊരുവന് ഭാഷകളുടെ വ്യാഖ്യാനവും. ഓരോരുത്തർക്കും തന്റെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് പ്രത്യേക ദാനങ്ങൾ നല്കുന്ന അതേ ആത്മാവ് ഇവയെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നു” (1 കോറി 12:4–11).

അപ്പോസ്തലന്മാരുടെയും സുവിശേഷകരുടെയും പ്രബോധനം ജീവിതത്തിലെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ സാഹചര്യങ്ങൾക്കു ചേർന്നവിധം സജീവവും നിലനില്ക്കുന്നതുമായ രൂപത്തിൽ കൈമാറുന്നതരത്തിൽ തങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷ നിർവഹിച്ചുപോന്ന ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചവരായ ചിലരെ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ വിപുലമായ കരിസ്മാറ്റിക് പാരമ്പര്യത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ് (രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ ദൈവികവെളിപാടിനെക്കുറിച്ചുള്ള

ദൈവാവിഷ്കരണം എന്ന വിശ്വാസസത്യപരമായ കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ, 8 കാണുക). പ്രസ്തുത ശുശ്രൂഷയെ വ്യക്തിപരമായ ഒരു വരദാനത്തിന്റെ മൂർത്തമായ പ്രകാശനമായി അംഗീകരിക്കാൻ സഭ തയ്യാറായി; കാരണം, തന്റെ സുവിശേഷവൽകരണദൗത്യത്തിന്റെ നിർവഹണത്തിൽ വലിയ സംഭാവന നടത്തിയ ഒന്നായി സഭ അതിനെ കണ്ടു. സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ഉത്സുകമായ ആദ്യ ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള ഈ തിരിഞ്ഞുനോട്ടം നമ്മുടെ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ സഭയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. തന്റെ സുവിശേഷം എല്ലാ സൃഷ്ടികളോടും പ്രസംഗിക്കപ്പെടാൻ താത്പര്യപ്പെട്ട കർത്താവിന്റെ വചനത്തോട് വിശ്വസ്തരായിരിക്കുന്നതിന് നവമായ മാർഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതിന് അത് പ്രേരകമാകും.

3. കഴിഞ്ഞ രണ്ട് സഹസ്രാബ്ദങ്ങളിലെ സുവിശേഷവൽകരണത്തിന്റെ ചരിത്രം മതാധ്യാപകശുശ്രൂഷകരുടെ ദൗത്യത്തിന്റെ ഫലദായകത്വം വളരെ വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്. ഓരോ മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെയും ജീവിതത്തിന് പ്രചോദനപ്രദമായ പിൻബലമായി വിശ്വാസം മാറേണ്ടതിനായി മെത്രാന്മാരും വൈദികരും ഡീക്കന്മാരും സമർപ്പിതജീവിതത്തിലായിരുന്ന ധാരാളം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും തങ്ങളുടെ ജീവിതങ്ങൾ മതാത്മകപ്രബോധനപ്രക്രിയയ്ക്കായി ഉഴിഞ്ഞുവച്ച ചരിത്രമുണ്ട്. അവരിൽ ചിലർ തങ്ങളുടേതിനു സമമായ ദാനങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു തോന്നിയ സഹോദരീസഹോദരന്മാരെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി മതബോധനപ്രക്രിയയ്ക്കു മാത്രമായി പൂർണമായും സമർപ്പിതമായിരിക്കുന്ന സന്ന്യസ്ത സമൂഹങ്ങളെത്തന്നെ സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി.

മതാത്മകപ്രബോധനപ്രക്രിയവഴിയായി സുവിശേഷത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള പ്രചാരണത്തിൽ പങ്കാളികളായ

അസംഖ്യം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെയും നമുക്ക് വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. അഗാധമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉടമകളായിരുന്ന ആ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ വിശുദ്ധിയുടെ ആധികാരിക സാക്ഷികളാണ്. ചിലപ്പോഴൊക്കെ അവർ സഭകളുടെ തന്നെ സ്ഥാപകരായി ഭവിച്ചു; അവസാനം അവരിൽ ചിലർ രക്തസാക്ഷികളുമായി. നമ്മുടെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ത്തന്നെ, സമർഥരും സമർപ്പിതരുമായ ധാരാളം മതാധ്യാപകരുണ്ട്; ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ അവർ സമൂഹനേതാക്കളാണ്; വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രചാരണത്തിനും വർധനയ്ക്കുമായി അവർ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രേഷിതദൗത്യം അമൂല്യമാണ്. വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരുടെയും വിശുദ്ധരുടെയും രക്തസാക്ഷികളുടെയും നീണ്ടനിരയിൽ ഒരുപാട് മതാധ്യാപകർ ഉണ്ടായിരുന്ന എന്നതും അവരുടെ പ്രയത്നം സഭയുടെ ദൗത്യം നിർണായകമാംവിധം പുരോഗമിക്കാൻ ഇടയാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്നതും അംഗീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. കാരണം, അത് മതാധ്യാപനത്തിന്റെ ഒരു വിഭവ സമൃദ്ധിയാണ്; മാത്രമല്ല, ക്രൈസ്തവ ആധ്യാത്മികതയുടെ മുഴുവൻ ചരിത്രത്തിനും അത് ഒരു മുതല്ക്കൂട്ടാണ്.

4. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സാർവത്രിക സൂനഹദോസ് മുതൽ സഭ തന്റെ സുവിശേഷവൽകരണപ്രക്രിയയിൽ അല്മായരുടെ പങ്കാളിത്തത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം സവിശേഷമാംവിധം അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഭയെ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുന്നതും (*plantatio Ecclesiae*) ക്രിസ്തീയ സമൂഹങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കുന്നതുമായ പ്രക്രിയയിൽ അല്മായ വിശ്വാസികളെ നേരിട്ട് പങ്കെടുപ്പിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് കൗൺസിൽ പിതാക്കന്മാർ ആവർത്തിച്ച് ഊന്നിപ്പറയുകയുണ്ടായി. അതുവഴിയായി, അല്മായർക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ദാനങ്ങൾ വിവിധങ്ങളായ വിധത്തിൽ പ്രകാശിതമാക്കാൻ കഴിയു

മെന്ന് പിതാക്കന്മാർ കരുതുന്നു. കൗൺസിൽ പറയുന്നു: “അതുപോലെ, ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള പ്രേഷിതപ്രവർത്തനം മുഴുവനുംതന്നെ നിർവഹിക്കുന്ന സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരുമടങ്ങിയ വേദാധ്യാപകരുടെ ഗണം പ്രശംസ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പസ്തോലിക ചൈതന്യത്താൽ പ്രേരിതരായി അവർ തങ്ങളുടെ അതിവിപുലമായ ശ്രമങ്ങൾവഴി വിശ്വാസത്തിന്റെയും സഭയുടെയും പ്രചാരണത്തിനായി തീർത്തും അത്യന്താപേക്ഷിതമായ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. ഇത്ര വലിയ ഒരു ജനതതിയോട് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും അജപാലനധർമം നിർവഹിക്കുന്നതിനും വൈദികർ വിരളമായിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത്, വേദാധ്യാപകരുടെ പങ്ക് വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ്” (രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ *ജനതകളോട്* എന്ന സഭയുടെ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനം സംബന്ധിക്കുന്ന ഡിക്രി, 17 കാണുക).

കൗൺസിലിന്റെ ഈ പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രബോധനത്തോടൊപ്പം ഈ ആധുനികപതിറ്റാണ്ടുകളിൽ മതബോധനത്തിന്റെ പരിഷ്കരണത്തിനു നിർണായകമായ പങ്കുവഹിക്കുന്ന വിധം അതിനായി നിരന്തരം താത്പര്യം കാണിച്ച പാപ്പാമാർ, മെത്രാൻമാരുടെ സിനഡ്, മെത്രാൻ സമിതികൾ, ചില മെത്രാൻമാർ എന്നിവരെ സ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വിശ്വാസികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും തുടർരൂപവൽകരണത്തിനും പ്രാമുഖ്യം നല്കുന്ന മതാധ്യാപന പ്രക്രിയയുടെ കേന്ദ്രീകൃതഭാവം *കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം*, *മതബോധനം ഇന്ന്* (*Catechesi Tradendae*) എന്ന അപ്പസ്തോലിക ആഹ്വാനം, *General Catechetical Directory*, *General Directory for Catechesis*, ഈ അടുത്ത കാലത്തിലിറങ്ങിയ *Directory for Catechesis*, രാഷ്ട്രതലത്തിലും പ്രാദേശിക

തലത്തിലും രൂപതാതലത്തിലുമൊക്കെ ഇറങ്ങിയ മത ബോധനഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്നിവ അരക്കിട്ടുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

5. തന്റെ രൂപതയിൽ, തന്റെ വൈദികഗണത്തോട് താൻ പങ്കുവയ്ക്കുന്ന പ്രഥമ ഉത്തരവാദിത്വമായ മതാധ്യാപനം എന്ന ദൗത്യത്തിന് ഒട്ടും കുറവുവരാത്തവിധവും തങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് ക്രിസ്തീയ രൂപവൽക്കരണം നല്കുക എന്ന മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിനു *(പാശ്ചാത്യ സഭാ കാനൻ നിയമം* [CIC], 774 § 2; *പൗരസ്ത്യ സഭാ കാനൻ നിയമം* [CCEO], 618, കാണുക) ഭംഗംവരാത്തവിധവും തങ്ങളുടെ ജ്ഞാനസ്നാനംവഴിയുള്ള വിളിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മതാധ്യാപനപ്രക്രിയയിൽ സഹകരിക്കുന്ന അല്മായരായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്ക് അംഗീകാരം നല്കേണ്ടതുണ്ട് (*പാശ്ചാത്യസഭാ കാനൻ നിയമം*, 225; *പൗരസ്ത്യ സഭാ കാനൻ നിയമം*, 401, 406, കാണുക). സമകാലിക ലോകത്തിന്റെ സുവിശേഷവൽകരണത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചുള്ള വർധിതമായ അവബോധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും (*സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം* എന്ന അപ്പസ്തോലിക ആഹ്വാനം, 163-168 കാണുക), ആഗോളീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉദയം മൂലവും (*എല്ലാവരും സഹോദരർ* എന്ന ചാക്രികലേഖനം, 100, 138) ഈ സാന്നിധ്യം അനിവാര്യമാണെന്നു തോന്നുന്നു. യുവജനങ്ങളോട് അർഥവത്തായവിധം ഇടപെടേണ്ട ആവശ്യകത ഇക്കാര്യം ഊന്നിപ്പറയുന്നു. ഇവിടെ സഭ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള പ്രേഷിതപരമായ രൂപാന്തരണതിന് അനുയുക്തമായ സർഗാത്മക രീതിശാസ്ത്രങ്ങളും വിഭവശേഷിയും കരസ്ഥമാക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ! എന്നാൽ, ഒരേ സമയം ഗതകാലത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തതയും വർത്തമാനത്തോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വവും സഭയ്ക്ക്

ലോകത്തോടുള്ള തന്റെ ഈ ദൗത്യം നിർവഹിക്കുന്ന തിലുള്ള വ്യവസ്ഥകളാണ്.

ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവരിലും സമൂഹത്തിൽ അവർ ഓരോരുത്തരും ചെയ്യേണ്ട പ്രേഷിതദൗത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യക്തിപരമായ താൽപര്യം ജനിപ്പിക്കുന്നതിനും അവരുടെ വിളിയെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനും സഭയിൽ ഒരിക്കലും മുടങ്ങാതെയും ഫലപ്രദമായും സന്നിഹിതനായിരുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സ്വരം ശ്രവിക്കുക എന്നത് അനിവാര്യമാണ് (*പാശ്ചാത്യസഭാ കാനൻ നിയമം*, 774 § 1; *പൗരസ്ത്യസഭാ കാനൻ നിയമം*, 617 കാണുക). ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ സൗന്ദര്യവും നന്മയും സത്യവും കണ്ടെത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും കണ്ടുമുട്ടാനായി ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെടാൻ ഇന്നും ആത്മാവ് സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഈ പ്രക്രിയയിൽ അവരെ പിന്താങ്ങുക എന്നത് അജപാലകരുടെ കടമയാണ്. "സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ മേഖലകളിൽ ക്രൈസ്തവമൂല്യങ്ങളുടെ കടന്നുചെല്ലലിനു" (*സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം*, 102) വഴിയൊരുക്കുന്നതിനു കാരണക്കാരാകുന്ന അല്മായശുശ്രൂഷകരുടെ ദൗത്യം അംഗീകരിക്കുന്നത് ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതം കൂടുതൽ സമ്പന്നമാകാൻ ഇടവരുത്തും.

6. അല്മായരുടെ അപ്പസ്തോലികപ്രവർത്തനം നിശ്ചയമായും "ലൗകികഭാവം" (secular) ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒന്നാണ്. "ഭൗതിക കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചും ദൈവഹിതാനുസാരം അവ ക്രമവത്കരിച്ചും സ്വന്തം ദൈവവിളിക്കനുസൃതമായി ദൈവരാജ്യം അന്വേഷിച്ചും ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുക എന്നതാണ് അല്മായരുടെ കടമ" (രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ സഭയെ സംബന്ധിച്ച വിശ്വാസസത്യപരമായ

കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ, *ജനതകളുടെ പ്രകാശം*, 31). കുടുംബ പരവും സാമൂഹ്യവുമായ ബന്ധങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ ദൈനം ദിനജീവിതം നയിക്കുന്ന അല്മായർ ഒരു കാര്യം മനസ്സി ലാക്കുന്നു: "ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ സഭയ്ക്ക് ഭൂമിയുടെ ഉപ്പായി പ്രവർത്തിക്കാൻ അല്മായരിലൂടെ മാത്രമേ സാധി ക്കുകയുള്ളൂ. അത്തരം സ്ഥലങ്ങളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും സഭയ്ക്ക് പ്രവേശനം ലഭിക്കാനും പ്രവർത്തിക്കാനും അവ സരമുണ്ടാക്കാൻ അല്മായർ പ്രത്യേകമായി വിളിക്കപ്പെട്ടി രിക്കുന്നു" (*ജനതകളുടെ പ്രകാശം*, 33). എന്നാൽ മറ്റൊരു കാര്യംകൂടി നാം ഓർക്കുന്നു: "എല്ലാ വിശ്വാസികളെയും പൊതുവായി സ്പർശിക്കുന്ന ഈ പ്രേഷിതത്വത്തിനു പുറമേ നാനാവിധത്തിൽ ഹയരാർക്കിയുടെ പ്രേഷിതത്വ ത്തിൽ നേരിട്ട് സഹകരിക്കാൻ അല്മായർ വിളിക്കപ്പെടാം. അപ്പോസ്തലനായ വിശുദ്ധ പൗലോസിനെ സുവിശേഷ വേലയിൽ സഹായിക്കുകയും കർത്താവിനുവേണ്ടി വളരെയേറെ വേലചെയ്യുകയും ചെയ്ത ആ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ഇങ്ങനെയായിരുന്നല്ലോ!" (*ജനതകളുടെ പ്രകാശം*, 33).

ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തിനുള്ളിലെ വിവിധങ്ങളായ സേവന ങ്ങളിൽ, മതാധ്യാപകർ നിർവഹിക്കുന്നത് വളരെ പ്രത്യേക മായ ശുശ്രൂഷയാണ്. വിശ്വാസകൈമാറ്റം നടത്തുക എന്ന അജപാലന ശുശ്രൂഷയിൽ വിദഗ്ധരായിരിക്കുക എന്ന താണ് മതാധ്യാപകരുടെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ വിളി. വിശ്വാസകൈമാറ്റം വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിലൂടെയാണ് വികസി തമാകുന്നത്. ക്രിസ്തുവിശ്വാസസംഹിതയുടെ ആദ്യ പ്രഘോഷണം (*kerygma*) തുടങ്ങി ക്രിസ്തുവിലുള്ള നമ്മുടെ പുതുജീവിതം സംബന്ധിച്ച പ്രബോധനത്തി ലേക്കു കടക്കുകയും പ്രാഥമിക ക്രിസ്തീയ കൂദാശകൾ

സ്വീകരിക്കാൻ നമ്മെ അത് ഒരുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; പിന്നീട് അതുവഴി ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുള്ള പ്രത്യാശയെപ്പറ്റി വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഏവരോടും മറുപടി പറയാൻ സദാ ഒരുങ്ങിയിരിക്കാൻ തക്കവണ്ണം തുടർരൂപവത്കരണത്തിലൂടെ പ്രാപ്തരാകുന്നു (1 പത്രോ 3:15 കാണുക). അതേസമയം, ഓരോ മതാധ്യാപകനും വിശ്വാസത്തിന്റെ സാക്ഷിയും സഭയ്ക്കുവേണ്ടി പഠിപ്പിക്കുന്ന ഗുരുവും ജ്ഞാനചിന്തകനും (mystagogue) അനുയാത്രികനും (companion) നിയന്താവും (pedagogue) ഒക്കെ ആയി ഭവിക്കണം. പ്രാർഥനയും പഠനവും സമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള പങ്കാളിത്തവുംവഴി മാത്രമാണ് ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു സ്വത്വത്തിലേക്ക് മതാധ്യാപകർ വളരുകയും അതിനോടു ചേർന്നുള്ള സ്വഭാവദാർഢ്യവും ഉത്തരവാദിത്വവും കൈവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് (cf. Pontifical Council for the Promotion of the New Evangelization, *Directory for Catechesis*, 113).

7. തികഞ്ഞ ദീർഘവീക്ഷണത്തോടെയാണ് വിശുദ്ധ പോൾ ആറാമൻ പാപ്പാ, *ചില ശുശ്രൂഷകൾ* (*Ministeria quaedam*), എന്ന അപ്പസ്തോലിക ലേഖനം പുറപ്പെടുവിച്ചത്. മാറി വന്ന ചരിത്രസാഹചര്യങ്ങളോട് വായനശുശ്രൂഷകന്റെയും ബലിപീഠശുശ്രൂഷകന്റെയും ശുശ്രൂഷകൾ അനുരൂപപെടുത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യം മാത്രമായിരുന്നില്ല അതിൽ പാപ്പായ്ക്കുണ്ടായിരുന്നത് (cf. Apostolic Letter, *Spiritus Domini* [കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ്]). അതുവഴിയായി, മതാധ്യാപകരുടെ ശുശ്രൂഷയും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഇതര ശുശ്രൂഷകളും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ മെത്രാൻസമിതികളെ പ്രചോദിപ്പിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യംകൂടി പാപ്പായ്ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. പാപ്പാ പറയുന്നു: “ലത്തീൻ സഭയ്ക്ക് മുഴുവൻ

പൊതുവായുള്ള ശുശ്രൂഷകൾക്കു പുറമേ, മറ്റു ശുശ്രൂഷകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അപ്പസ്തോലിക സിംഹാസനത്തെ സമീപിച്ച് അഭ്യർഥിക്കുന്നതിൽനിന്ന് മെത്രാൻസമിതികളെ ഒന്നും തന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ, പ്രസ്തുത ശുശ്രൂഷകൾ അവരവരുടെ പ്രദേശത്തിന് വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു തോന്നിയാൽ അവർക്ക് അപ്രകാരം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, വാതിൽ സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ (porter), ഭൂതോച്ചാടകൻ (exorcist), മതാധ്യാപകൻ (catechist) എന്നിവ ഈ ശുശ്രൂഷകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്." ഇതേ അടിയന്തരക്ഷണം, *സുവിശേഷപ്രഘോഷണം* (*Evangelii Nuntiandi*), എന്ന അപ്പസ്തോലിക ആഹ്വാനത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നതു കാണാം. ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തെ അതിന്റെ ഉദ്ഭവകാലം മുതലുള്ള പാരമ്പര്യത്തിൽ വിശ്വസ്തമായിരുന്നുകൊണ്ട് ഇന്നത്തെ ആവശ്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയാനുള്ള വിളി മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കാൻ പാപ്പാ ക്ഷണിക്കുന്നു; ഇക്കാര്യത്തിൽ പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട അജപാലനപ്രവൃത്തിയുടെ ഭാഗമായി ശുശ്രൂഷയുടെ നവമായ രൂപങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതിനെയും പാപ്പാ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. "പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പുതിയത് എന്നു തോന്നുന്നതും അതേസമയം സഭയുടെ നൂറ്റാണ്ടുകളായുള്ള സജീവമായ അനുഭവത്തോട് വളരെ അടുത്ത് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ ഈ ശുശ്രൂഷകൾ, ഉദാഹരണത്തിന് മതാധ്യാപകരുടേത്, സഭയുടെ സംസ്ഥാപനത്തിനും ജീവിതത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും ഏറെ വിലപ്പെട്ടതാണ്; എന്നുമാത്രമല്ല, തന്റെ ചുറ്റുമുള്ള സാഹചര്യങ്ങളെ സ്വാധീനിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഏറെ വിദൂരത്ത് ആയിരിക്കുന്നവരിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുന്നതിനുള്ള കഴിവ് ആർജിക്കുന്നതിലും അവ സഹായിക്കുന്നു" (വിശുദ്ധ പോൾ

ആറാമൻ, *സുവിശേഷപ്രഘോഷണം* എന്ന അപ്പസ്തോലിക ആഹ്വാനം, 73).

യഥാർഥത്തിൽ, "സഭയിൽ അല്മായരുടെ സ്വത്വത്തെയും ദൗത്യത്തെയുംകുറിച്ച് വർധിച്ച ബോധ്യമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആഴമാർന്ന സമൂഹബോധം, പരോപകാരപ്രവർത്തനങ്ങൾ, മതബോധനം, വിശ്വാസാഘോഷം എന്നിവയോട് വലിയ വിശ്വസ്തതയുള്ള ധാരാളം അല്മായരുണ്ട്, അവരുടെ സംഖ്യ ആവശ്യത്തിനുമാത്രമായിട്ടില്ലെങ്കിൽപ്പോലും" (*സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്തോഷം*, 102). ആകയാൽ "മതാധ്യാപകൻ/പിക" എന്നപോലുള്ള ഒരു അല്മായ ശുശ്രൂഷ സ്വീകരിക്കുക എന്നത് ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ച ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും പ്രേഷിതപരമായ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധതയ്ക്ക് ഉന്നൽ കൊടുക്കുന്നതിനു തുല്യമാകും; എന്നാൽ ഈ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധത പൂർണമായും ലോകത്തോട് അനുബന്ധിച്ചുള്ള (secular) രീതിയിലാണ് നിർവഹിക്കപ്പെടേണ്ടത്, അതായത്, അതിന് ഒട്ടുംതന്നെ പൗരോഹിത്യപരമായ മാനങ്ങൾ നല്കാൻ പാടുള്ളതല്ല.

8. ഈ ശുശ്രൂഷയുടെ സംസ്ഥാപനക്രമം (Rite of Institution) വ്യക്തമാക്കുന്നതുപോലെ, ഇതിന് നിശ്ചമായും ഒരു ദൈവ വിളിയുടെ വശമുണ്ട്; അതിനാൽ ഇതിനു മെത്രാന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നുള്ള ഒരു വിവേചിച്ചറിയൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. ഒരു രൂപതാധ്യക്ഷൻ അജപാലനപരമായ ആവശ്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ചു കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ള ഈ ശുശ്രൂഷ, സ്ഥായി ഭാവമുള്ള ഒന്നാണ്. അതേസമയം, ഈ ശുശ്രൂഷയുടെ രൂപത്തിൽത്തന്നെ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന സ്വഭാവമനുസരിച്ച്, ഇത് അല്മായരുടെ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്.

ആകയാൽ മതാധ്യാപകശുശ്രൂഷയ്ക്കായി വിളിക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ആഴമാർന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെയും

മാനുഷികപക്വതയുടെയും ഉടമകളായിരിക്കുന്നത് ഉചിതമാണ്; അവർ ക്രിസ്തീയസമൂഹത്തിലെ സജീവ പങ്കാളികളും ആയിരിക്കണം. അന്യരെ സ്വാഗതം ചെയ്യാനും ഔദാര്യപൂർവം സാഹോദര്യത്തിന്റേതായ കൂട്ടായ്മയിൽ ജീവിക്കാൻ കഴിയുന്നവരും ആയിരിക്കണം അവർ. അവർ ഉചിതമായ രീതിയിൽ ബൈബിൾവിജ്ഞാനീയത്തിലും ദൈവശാസ്ത്രത്തിലും അജപാലനശാസ്ത്രത്തിലും അധ്യാപനശാസ്ത്രത്തിലും പരിശീലനം നേടിയവർ ആയിരിക്കണം. അങ്ങനെ അവർ വിശ്വാസത്തിന്റെ, സത്യത്തിന്റെ, സംവാദകരാകാൻ പ്രാപ്തരായിരിക്കണം; അവർക്ക് മതബോധനത്തിൽ അനല്പമായ അനുഭവപരിജ്ഞാനവും ഉണ്ടായിരിക്കണം (രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ, *കർത്താവായ ക്രിസ്തു* ([*Christus Dominus*]) എന്ന സഭയിലെ മെത്രാന്മാരുടെ അജപാലനദൗത്യം എന്ന ഡിക്രി 14 കാണുക; *പാശ്ചാത്യസഭാ കാനൻ നിയമം*, 231 § 1; *പൗരസ്ത്യസഭാ കാനൻ നിയമം*, 409 § 1). അവർ പുരോഹിതരുടെയും ഡീക്കന്മാരുടെയും വിശ്വസ്തരായ സഹപ്രവർത്തകരും ആയിരിക്കണം; എപ്പോഴൊക്കെ അവരുടെ ശുശ്രൂഷ ആവശ്യമായി വരുന്നുവോ, അപ്പോഴൊക്കെ അതിന് അവർ സന്നദ്ധരായിരിക്കണം; അവർ യഥാർഥമായ അപ്പസ്തോലിക ചൈതന്യത്താൽ പ്രചോദിതരായിരിക്കണം.

ആകയാൽ, എല്ലാകാര്യങ്ങളും പരിഗണിച്ചതിനുശേഷം, അപ്പസ്തോലിക അധികാരത്താൽ,

ഞാൻ മതാധ്യാപകരുടെ അല്മായശുശ്രൂഷ സ്ഥാപിക്കുന്നു.

ദിവ്യാരാധനയ്ക്കും കൂദാശകളുടെ ചട്ടക്രമത്തിനുമായുള്ള തിരുസംഘം (The Congregation for Divine Worship and the Discipline of Sacraments) ഉടൻതന്നെ മതാധ്യാപകരുടെ അല്മായ

ശുശ്രൂഷയുടെ സംസ്ഥാപനത്തിനായുള്ള കർമ്മം (Rite of Institution) പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്.

9. മതാധ്യാപകരുടെ ശുശ്രൂഷ പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ എത്തിക്കാൻ ഞാൻ മെത്രാൻസമിതികളെ ആഹ്വാനംചെയ്യുന്നു. പ്രസ്തുത ശുശ്രൂഷയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാൻവേണ്ട മാനദണ്ഡങ്ങളും അവർക്കു ലഭിക്കേണ്ട പരിശീലനവും മെത്രാന്മാരാൽ നിർണയിക്കപ്പെണം. ഈ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ചെയ്യുന്ന സേവനം ഏതു രൂപത്തിൽ ആയിരിക്കണമെന്ന് മെത്രാന്മാർ ഈ അപ്പസ്തോലിക ലേഖനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിനനുസൃതം തീരുമാനിക്കട്ടെ.

10. പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ സിനഡനുകൾക്കോ സഭാതലവന്മാരുടെ അസംബ്ലികൾക്കോ ഇവിടെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടത് അവരവരുടെ വ്യക്തിസഭകളിലേക്ക് (*sui juris* Churches), തങ്ങളുടെതന്നെ പ്രത്യേക നിയമമനുസരിച്ച് ഉൾക്കൊള്ളാവുന്നതാണ്.

11. കൗൺസിൽ പിതാക്കന്മാരുടെ ആഹ്വാനത്തിനു ചെവികൊടുക്കാനും തദനുസാരം പ്രവർത്തിക്കാനും എല്ലാ മെത്രാന്മാരും തയ്യാറാകണം: “സഭയ്ക്ക് ലോകത്തിലുള്ള രക്ഷാദൗത്യം മുഴുവൻ സ്വന്തം തോളിൽ വഹിക്കാനല്ല ക്രിസ്തു തങ്ങളെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് എന്ന പരമാർഥവും മെത്രാന്മാർക്ക് അജ്ഞാതമല്ല. വിശ്വാസികളുടെ ഇടയനായിരിക്കുക, അവരുടെ സേവനങ്ങളും അവർക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പ്രത്യേക ദാനങ്ങളും വിലമതിക്കുക, അതുവഴി ഓരോരുത്തരും താന്താങ്ങളുടെ ധർമ്മമനുസരിച്ച് പൊതുനന്മയ്ക്കായി ഏകോപിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ ഇടയാക്കുക എന്നിവയാണവർ ചെയ്യുന്നത്” (*ജനതകളുടെ പ്രകാശം*, 30). സഭയ്ക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഒരിക്കലും ദൗർ

ലഭ്യമാകാത്തവിധം നല്കുന്ന ദാനങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയാൻ അവർക്ക് ഇടവരട്ടെ; അങ്ങനെ മതാധ്യാപകരുടെ അല്മായ ശുശ്രൂഷ അവരവരുടെ സമൂഹത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് ഉപകരിക്കട്ടെ.

സ്വാത്മപ്രേരിതമായി (*Motu Proprio*) ഞാൻ എഴുതുന്ന ഈ അപ്പസ്തോലിക ലേഖനം സുദൃഢവും സുസ്ഥിരതയും ഉള്ളതാണ് എന്നു ഞാൻ കല്പിക്കുന്നു; ഇതിനു വിരുദ്ധ മായ ഒന്നുംതന്നെ, അവ പ്രത്യേകമായി സൂചിപ്പിക്കപ്പെടാൻ അർഹതപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽപ്പോലും, ഇതിനെതിരേ നിലനില് ക്കുന്നതല്ല. *ലൊസ്സർവത്തോറെ റൊമാന*-യിൽ പ്രസിദ്ധീക രിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസംതന്നെ ഇത് പ്രാബല്യത്തിൽ വരും. തുടർന്ന് ഇത് *ആക്താ അപ്പസ്തോലികേ സേദിസ്* എന്ന ഔദ്യോഗിക വ്യാഖ്യാനരേഖയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്.

റോമായിലെ വിശുദ്ധ ജോൺ ലാറ്ററൻ ദേവാലയത്തിൽവച്ച് 2021 മെയ് പത്താം തീയതി, ആവിലായിലെ വിശുദ്ധ ജോണിന്റെ സ്മരണാദിനത്തിൽ, എന്റെ പരമാചാര്യ ശുശ്രൂഷയുടെ ഒൻപതാം വർഷം, നല്കപ്പെട്ടത്.

ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ

മതാധ്യാപകരുടെ ശുശ്രൂഷാസംസ്ഥാപനത്തിന്റെ ആരാധനക്രമം സംബന്ധിച്ച് മെത്രാൻസമിതികളുടെ അധ്യക്ഷന്മാർക്ക് ദൈവാരാധനയ്ക്കും കൂദാശകളുടെ ചട്ടക്രമത്തിനുമായുള്ള തിരുസംഘത്തിന്റെ കത്ത്

അഭിവന്ദ്യ പിതാക്കന്മാരേ,

സ്വാത്മപ്രേരിതം (*Motu Proprio*) എന്ന നിലയിൽ ഈയടുത്ത കാലത്ത് ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ ശുശ്രൂഷാ സ്ഥാപനം എന്ന വിഷയം സംബന്ധിച്ച് രണ്ട് അപ്പസ്തോലികലേഖനങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായി. "കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ്" (*Spiritus Domini*) എന്ന ആദ്യ കത്ത് 2021 ജനുവരി 10-ാം തീയതിയാണ് പുറപ്പെടുവിച്ചത്. അതുവഴി കാനൻനിയമം 230 § 1 പരിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ട് സ്ത്രീകൾക്കും വായനശുശ്രൂഷയും (lector) ബലിപീഠശുശ്രൂഷയും (acolyte) നല്കാൻ തീരുമാനമായി. രണ്ടാമത്തേത്, 2021 മെയ് 10-ാം തീയതി മതാധ്യാപകരുടെ ശുശ്രൂഷ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് പുറപ്പെടുവിച്ച "പുരാതന ശുശ്രൂഷ" (*Antiquum ministerium*) എന്ന കത്താണ്.

പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ ഈ ഇടപെടലുകൾ ഭാവിയിൽ എപ്രകാരം പ്രസ്തുത ശുശ്രൂഷകൾ ആയിത്തീരണമെന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിചിന്തനത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. അതേസമയം, അത് 1972 ആഗസ്റ്റ് 15-ാംതീയതി വിശുദ്ധ പോൾ ആറാമൻ പാപ്പാ പുറപ്പെടുവിച്ച "ചില ശുശ്രൂഷകൾ" (*Ministeria quaedam*) എന്ന സ്വാത്മപ്രേരിത (*Motu Proprio data*) അപ്പസ്തോലിക ലേഖന വിചിന്തനത്തിൽ ആഴപ്പെടാനുള്ള അവസരംകൂടി ഒരുക്കുന്നു; വിശുദ്ധ പോൾ ആറാമൻ പാപ്പായുടെ ആ ലേഖനം വഴിയായി

പട്ടംവെട്ടലും (tonsure) ചെറിയ പട്ടങ്ങളും സബ് ഡീക്കൻ പദവിയും ലത്തീൻ സഭയിൽ പരിഷ്കരണ വിധേയ മാക്കിയിരുന്നല്ലോ!

മതാധ്യാപകരുടെ സംസ്ഥാപനത്തിനുള്ള ആരാധന ക്രമത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം ശുശ്രൂഷകളുടെ ദൈവ ശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ച് ആഴമാർന്ന വിചിന്തനത്തിനുള്ള അവസരം ഒരുക്കുന്നു; അത് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ശുശ്രൂ ഷകൾ സംബന്ധിച്ച മൗലികമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് സിദ്ധി ക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്; കാരണം, "പ്രാർഥനയുടെ നിയമമാണ് വിശ്വാസത്തിന്റെ നിയമമായിരിക്കുന്നത്" (*legem credendi lex statuat supplicandi*) [1].

മതാധ്യാപകരുടെ സംസ്ഥാപനത്തിനുള്ള ആരാധന ക്രമം പെട്ടെന്നുതന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യം വന്നതിനാൽ, റോമൻ പൊന്തിഫിക്കലിന്റെ (*Pontificale Romanum*) ഭാഗമായ അതിന്റെ ഒന്നാം പതിപ്പ് (*editio typica*) ഒരു ആമുഖം (*Praenotanda*) കൂടാതെതന്നെയാണ് പ്രസി ദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. *Ministeria quaedam*-ന്റെ അമ്പതാം വർഷത്തിന്റെ (1972 – 2022) പശ്ചാത്തലത്തിൽ പ്രസ്തുത ക്രമത്തിന്റെ ആമുഖത്തോടുകൂടിയ രണ്ടാം പതിപ്പ് (*Editio typica altera*) (*De institutione Lectorum, Acolythorum et Catechistarum*) പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ഇട വന്നിരിക്കുന്നു.

ഈ പതിപ്പ് (*editio typica*) മെത്രാൻസമിതികൾക്ക് വ്യാപകമായ രീതിയിൽ അനുരൂപപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്; അവർക്കാണല്ലോ മതാധ്യാപകരുടെ ഭാഗം (role) എന്താ ണെന്ന് വിവരിക്കാനും അവർക്കുവേണ്ട രൂപവത്കരണ പരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യാനും സഭാസമൂഹ

ങ്ങൾക്ക് അവരുടെ ശുശ്രൂഷ എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി ക്കൊടുക്കാനുമുള്ള ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളത്[2]. എന്നാൽ ഈ അനുരൂപപ്പെടുത്തൽ (adaptation) *Magnum Principium* എന്ന *Motu Proprio*-യുടെ ജനറൽ ഡിക്രിയുടെ നടപ്പി ലാക്കൽ സംബന്ധിച്ച നിർദേശങ്ങൾ പാലിച്ചുകൊണ്ടാ യിരിക്കണം [3]. എങ്കിൽ മാത്രമേ ദൈവാരാധനയ്ക്കും കൂദാശകളുടെ ചട്ടക്രമത്തിനുമുള്ള തിരുസംഘത്തിന്റെ സ്ഥിരീകരണവും അംഗീകാരവും (*confirmatio or recognitio*) ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

മതാധ്യാപകരുടെ സംസ്ഥാപനത്തിനായുള്ള ആരാധ നക്രമത്തിന്റെ ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ (*editio typica*) പ്രസിദ്ധീക രണത്തെ അനുധാവനംചെയ്യുന്ന ഈ കത്ത് മെത്രാൻ സമിതികളുടെ വിചിന്തനത്തിന് വലിയ ഒരു സഹായ മായിരിക്കും; ഇത് മതാധ്യാപകരുടെ ശുശ്രൂഷ എന്താ ണെന്നും അതിനായി അടിസ്ഥാനപരമായി വേണ്ടകാര്യ ങ്ങൾ ഏവയെന്നും അതിന്റെ ആരാധനക്രമം എങ്ങനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്നും വിവരിക്കുന്നു.

I. മതാധ്യാപകശുശ്രൂഷ

1. “ഒരു രൂപതാധ്യക്ഷൻ അജപാലനപരമായ ആവശ്യ ങ്ങൾ പരിഗണിച്ച് കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ള സ്ഥായിഭാവമുള്ള ഒന്നാണ് മതാധ്യാപകശുശ്രൂഷ. അതേസമയം, ഈ ശുശ്രൂ ഷയുടെ രൂപത്തിൽത്തന്നെ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന സ്വഭാവമനുസരിച്ച്, ഇത് അല്മായരുടെ ഒരു പ്രവൃത്തി യാണ്” [4]. ഇത് വിശാലവും വൈവിധ്യമാർന്നതുമായ ഒരു ശുശ്രൂഷയാണ്.

2. ഒന്നാമതായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യം, ഇത് ഒരു “അല് മായശുശ്രൂഷ” ആണെന്നതാണ്. ഇത് അടിസ്ഥാനപ്പെടു

ത്തിയിരിക്കുന്നത് ജ്ഞാനസ്നാനകൂദാശയിൽ ലഭിച്ച പൊതുജ്ഞാനസ്നാന അന്തസ്സിന്റെയും രാജകീയ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെയും മേലാണ്. അതേസമയം, ഇത് തിരുപ്പട്ട കൂദാശവഴി ലഭ്യമാകുന്ന ശുശ്രൂഷാപൗരോഹിത്യത്തിൽനിന്ന് അടിസ്ഥാനപരമായി വ്യത്യസ്തമാണ് [5].

3. മതാധ്യാപകശുശ്രൂഷയുടെ "സ്ഥിരത", അപ്രകാരം തന്നെ സ്ഥാപിതമായ ഇതര ശുശ്രൂഷകൾക്ക് സമമായ തത്രേ. സ്ഥിരതയെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ നിർവചനവും ഇത് സഭയിൽ ഒരു "സ്ഥിരം" ശുശ്രൂഷ ആണെന്ന യാഥാർഥ്യവും ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതായത്, മെത്രാൻ സമിതിയുടെ ഡിക്രിപ്രകാരമുള്ള പ്രായവും ഇതര യോഗ്യതകളുമുള്ള അല്മായ വ്യക്തികൾക്ക്, വായന ശുശ്രൂഷകരും ബലിപീഠശുശ്രൂഷകരും ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ[6], സ്ഥിരമായ രീതിയിൽ മതാധ്യാപക ശുശ്രൂഷയിലേക്ക് പ്രവേശനം ലഭിക്കാവുന്നതാണ്. ഇത് സംഭവിക്കുന്നത് സംസ്ഥാപന ആരാധനക്രമം വഴിയാണ്; ആകയാൽ, അത് ആവർത്തിക്കപ്പെടാൻ പാടില്ല. അതേ സമയം, ഈ ശുശ്രൂഷയുടെ നിർവഹണം മെത്രാൻ സമിതികളാൽ നിർണയിക്കപ്പെടുന്നതും നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നതും ആയിരിക്കണം. അതായത്, അത് എത്ര കാലത്തേക്ക് ആയിരിക്കും എന്നും അതിന്റെ ഉള്ളടക്കവും രീതികളും എന്തായിരിക്കണമെന്നും അജപാലന ആവശ്യങ്ങളനുസരിച്ച് നിർണയിക്കപ്പെടണം [7].

4. തങ്ങളുടെ ജ്ഞാനസ്നാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മതാധ്യാപകർ പ്രാദേശികസഭയിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രഘോഷണത്തിനും കൈമാറ്റത്തിനും കൂട്ടുത്തരവാദപ്പെട്ടവരാണ്. അതായത്, അവർ തങ്ങളുടെ ദൗത്യം നിർവഹിക്കുന്നത് അഭിഷിക്തരായ ശുശ്രൂഷകരോട്

സഹകരിച്ചുകൊണ്ടും അവരുടെ നേതൃത്വത്തിലും ആയിരിക്കും. "മതബോധനപ്രക്രിയകൊണ്ട് ഉദ്ദേശി ക്കുന്നത് ക്രിസ്തുരഹസ്യത്തിന്റെ എല്ലാം മാനങ്ങളും പഠിച്ചറിയുന്നതിലേക്ക് ഒരു വ്യക്തിയെ നയിക്കുക എന്നതാണ്. അതിനാൽ, ദൈവത്തിന്റെ നിത്യമായ പദ്ധതി മുഴുവനും ക്രിസ്തു ആകുന്ന വ്യക്തിയിൽ പൂർത്തീകരിക്ക പ്പെടുന്നു എന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുകയാണ് മതബോധനംവഴി സാധിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകളുടെയും പ്രവൃ ത്തികളുടെയും അവിടന്നു പ്രവർത്തിച്ച അടയാളങ്ങളു ടെയും അർഥം അന്വേഷിച്ചറിയുകയാണ് അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. കാരണം, അവ ഒരേസമയം അവിടത്തെ രഹസ്യം നിഗൂഢമാക്കുകയും വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, മതബോധനത്തിന്റെ നിയതമായ ലക്ഷ്യം ജനങ്ങളെ യേശുക്രിസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെടു ത്തുക മാത്രമല്ല, അവിടത്തോടു ഗാഢമായി ഐക്യപ്പെടു ത്തുകയുമാണെന്നു കാണാം - അവിടത്തേക്കു മാത്രമേ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ പിതാവിന്റെ സ്നേഹത്തിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കാനും പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ ജീവനിൽ പങ്കാളികളാക്കാനും കഴിയൂ" [8].

അപ്രകാരമുള്ള ഒരു ലക്ഷ്യം പല അംശങ്ങൾ ചേരുന്ന താണ്; അതിന്റെ സാക്ഷാത്കാരം ഓരോ സമൂഹത്തി ന്റെയും ആവശ്യങ്ങൾ അനുസരിച്ചും മെത്രാൻമാരുടെ വിവേചിച്ചറിയലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും വിവിധ രൂപങ്ങളിൽ ആവിഷ്കൃതമാകുന്നു. അക്കാരണത്താൽ, തെറ്റിദ്ധാരണകൾ ഒഴിവാക്കാനായി, ഒരു കാര്യം ശ്രദ്ധി ക്കേണ്ടതായുണ്ട്; അതായത്, "മതാധ്യാപകൻ" എന്ന സംജ്ഞ അത് ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന ഓരോ സഭാത്മക പശ്ചാത്തലത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങ

ളായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതാവാം. മതാധ്യാപകർ എന്നു പറഞ്ഞാൽ വലിയ പാരമ്പര്യമുള്ള സഭകളിൽ അത് മനസ്സിലാക്കുന്ന രീതിയിലല്ല മിഷൻ രംഗങ്ങളിലെ സഭകളിൽ മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നത്. മാത്രമല്ല, തനതായ സഭാത്മക അനുഭവങ്ങൾ തികച്ചും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ലക്ഷണങ്ങളും പ്രവർത്തനരീതികളും പുറത്തുകൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്; അതിനാൽ തൽസംബന്ധമായി ഏകരൂപഭാവമുള്ളതും സംയോജിതവുമായ ഒരു വിവരണം നല്കുന്നത് എളുപ്പമല്ല [9].

6. ഏറെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഘടകങ്ങൾ ഉള്ളതിൽനിന്ന് നമുക്ക് രണ്ടു തരം - എന്നാലും അതികൃത്യത ഇല്ലാത്ത - മതാധ്യാപകരൂപങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു പറയാം. ചിലർക്ക് കൃത്യമായി മതാധ്യാപനം എന്ന കർത്തവ്യം തന്നെയുണ്ട്; എന്നാൽ, മറ്റുചിലർക്ക് അഭിഷിക്തരായ ശുശ്രൂഷകരോടു ചേർന്നുനിന്നുകൊണ്ട്, അവരുടെ മാർഗനിർദേശം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട്, വ്യത്യസ്ത രൂപങ്ങളിലുള്ള അപ്പസ്തോലിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളികളായി വർത്തിക്കുക എന്ന കൂടുതൽ വിശാലമായ കർത്തവ്യമാണുള്ളത്. ഓരോ സഭയുടെയും യഥാർഥ സ്ഥിതിയാണ് ഇവയിൽ ഏതാണ് ഓരോരുത്തരുടെയും രൂപം എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നത്. പരമ്പരാഗതരൂപങ്ങളുള്ള സഭകൾ, രൂപം പ്രാപിച്ചിട്ട് അധികനാളായിട്ടില്ലാത്ത സഭകൾ, സഭകളുടെ വിസ്തീർണം, അഭിഷിക്തരായ ശുശ്രൂഷകരുടെ എണ്ണം, അജപാലന ശുശ്രൂഷയുടെ ക്രമവൽകരണം എന്നിവ അനുസരിച്ചാണ് സഭകൾ വ്യത്യസ്ത ഭാവങ്ങളുള്ളവ ആയിരിക്കുന്നത് [10].

ഇതിൽ ഒരു കാര്യം പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. അതായത്, മതാധ്യാപകശുശ്രൂഷയ്ക്ക്, "നിശ്ചയമായും ഒരു ദൈവവിളിയുടെ

വശമുള്ളതിനാലും ... അക്കാരണത്താൽത്തന്നെ മെത്രാന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഇതിനു തൽസംബന്ധമായ ഒരു വിവേചിച്ചറിയൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനാലും” [11], അതുപോലെതന്നെ ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കം ഓരോ മെത്രാൻസമിതിയും നിശ്ചയിക്കുന്നതിനാലും (അത് വ്യക്തമായും *Antiquum ministerium* - നോടു ചേർന്നുനിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ), മതാധ്യാപക ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്ന അല്ലെങ്കിൽ അജപാലനശുശ്രൂഷയിൽ സഹായിക്കുന്ന “മതാധ്യാപകൻ” എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയും ഈ ആരാധനക്രമംവഴി സംസ്ഥാപിക്കപ്പെടേണ്ടതില്ല.

8. താഴെപ്പറയുന്നവർ മതാധ്യാപകരായി സംസ്ഥാപിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നതായിരിക്കും അഭികാമ്യം:

അഭിഷിക്തശുശ്രൂഷയ്ക്കായി തങ്ങളുടെ ഒരുക്കത്തിന്റെ യാത്രയിൽ ആയിരിക്കുന്നവർ, പ്രത്യേകിച്ച് ഡീക്കൻ പട്ടത്തിനും വൈദികപട്ടത്തിനും ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ. മേല്പറഞ്ഞതുപോലെ മതാധ്യാപകരുടെ ശുശ്രൂഷ ഒരു അല്മായശുശ്രൂഷയാണ്; അത് പൗരോഹിത്യ കൂദാശ വഴി സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന അഭിഷിക്ത ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്ന് സത്താപരമായി വ്യത്യസ്തമാണ് [12];

സന്ന്യസ്തസമൂഹങ്ങളിലെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ (തങ്ങളുടെ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷാമേഖല [charism] മതാധ്യാപനം ആണെങ്കിൽപ്പോലും); അല്ലെങ്കിൽ അവർ ഇടവക സമൂഹങ്ങളിലെ നേതാക്കളോ മതാധ്യാപന ശുശ്രൂഷ ഏകോപിപ്പിക്കുന്നവരോ ആയിരിക്കണം. എന്നാൽ, ഒരു കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്; അതായത്, സംസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ശുശ്രൂഷകരുടെ അഭാവത്തിൽ, അവർക്ക്, ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ച മറ്റെല്ലാവരെയും

പോലെ, ആ വസ്തുതയിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിത്തന്നെ (*de facto*), ഈ ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യാവുന്നതാണ്; അത് അവരുടെ ജ്ഞാനസ്നാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ത്തന്നെയാണ്; അവരുടെ സന്ന്യാസവ്രതങ്ങൾപോലും ജ്ഞാനസ്നാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉള്ളതാണല്ലോ;

ഒരു സഭാത്മകപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അംഗങ്ങൾക്കു മാത്ര മായി ഒരു പ്രത്യേക ഉത്തരവാദിത്വം നിറവേറ്റാൻ നിയമി ക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ: തുല്യമായ രീതിയിൽ മൂല്യമുള്ള ഈ ചുമതല ഒരാൾക്ക് പ്രസ്തുത പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതാക്ക ന്മാരാൽ നല്കപ്പെടുന്നത് മതാധ്യാപകരെ നിയമിക്കുന്നതു പോലെയാണല്ലോ; എന്നാൽ, മതാധ്യാപകരെ നിയമിക്കു ന്നത് രൂപതാമെത്രാൻ അജപാലന ആവശ്യങ്ങൾ കണക്കി ലെടുത്ത് തൽസംബന്ധമായി കാര്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയു ന്നതിന്റെ ഭാഗമായാണ്;

വിദ്യാലയങ്ങളിൽ കത്തോലിക്കാ മതാധ്യാപനം നട ത്തുന്ന അധ്യാപകർ; അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്രകാരമുള്ളവർ ഇടവകയുടെയോ രൂപതയുടെയോ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങ ളോടു ചേർന്ന് ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നവർ ആയിരിക്കണം.

9. കുട്ടികളുടെയും യുവതീയുവാക്കന്മാരുടെയും മുതി ർന്നവരുടെയും പ്രാഥമിക കൂദാശകളുടെ സ്വീകരണത്തി നുള്ള ഒരുക്കങ്ങളിൽ (initiation) അവരെ അനുഗമനം ചെയ്യുന്ന ആളുകളെ സംബന്ധിച്ച് ശ്രദ്ധാപൂർവകമായ വിചിന്തനം ആവശ്യമാണ് - യഥാർഥത്തിൽ പ്രസ്തുത വിചിന്തനം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളെയും കുറിച്ച് സമഗ്രവും സന്തുലിതവുമായ വിധത്തിൽ ആഴ ത്തിൽ നടത്തപ്പെടാവുന്ന ഒന്നാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള എല്ലാവരും മതാധ്യാപകരായി സ്ഥാപിക്കപ്പെടേണ്ടതില്ല.

മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞതുപോലെ, ഈ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക്, "നിശ്ചയമായും ഒരു ദൈവവിളിയുടെ വശമുള്ളതിനാലും... അക്കാരണത്താൽത്തന്നെ മെത്രാന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഇതിന് തൽസംബന്ധമായ ഒരു വിവേചിച്ചറിയൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനാലും" ആണ് ഈ തീരുമാനം [13]. അതിനുപകരമായി ഓരോ മതാധ്യാപനവർഷത്തിന്റെയും ആരംഭത്തിൽ അവർക്കെല്ലാവർക്കും പ്രസ്തുത പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രവൃത്തി നിർവഹിക്കാനുള്ള സഭാത്മകമായ ഒരു പരസ്യ ഉത്തരവ് ലഭിക്കേണ്ടത് തീർത്തും ഉചിതമാണ് [14].

അതേസമയം, പ്രാഥമിക കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുന്നവരെ ഒരുക്കുന്ന പരിപാടികളിൽ (initiation programmes) ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരിൽ ചിലരെ, കൃത്യമായ വിവേചിച്ചറിയലിനുശേഷം, ശുശ്രൂഷകരായി സ്ഥാപിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ഏത് ശുശ്രൂഷയാണ് ഓരോരുത്തർക്കും ഏറ്റവും അനുയുക്തം എന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നത് യുക്തിസഹമായിരിക്കും; അതായത്, വായനശുശ്രൂഷയാണോ മതാധ്യാപക ശുശ്രൂഷയാണോ, ഓരോന്നിന്റെയും പ്രത്യേകം ഉള്ളടക്കം അനുസരിച്ച്, ഓരോരുത്തർക്കും കൂടുതൽ അനുയുക്തം എന്നു തിരിച്ചറിയണം.

യഥാർഥത്തിൽ, കുട്ടികളെയും മുതിർന്നവരെയും വിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കുകയും അവർ കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കാൻ യോഗ്യരായിത്തീരാൻ അവരെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് വായനശുശ്രൂഷ ഏറ്റെടുക്കുന്നവരുടെ ദൗത്യം എന്നു പ്രസ്തുത ശുശ്രൂഷാ സംസ്ഥാപന ആരാധനക്രമം പ്രസ്താവിക്കുന്നു [15]. ഒരോ ശുശ്രൂഷയും നേരിട്ട് ആരാധനക്രമത്തിലുള്ള അതിന്റെ പ്രത്യേക ദൗത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന പുരാതന പാരമ്പര്യത്തിന്റെ

അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ആരാധനാ സമ്മേളനത്തിൽ വചനം പ്രഘോഷിക്കുക എന്നത് നിശ്ചയമായും പ്രാഥമിക കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്ന അർഥികളെ അനുഗമനം ചെയ്യാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം പേറുന്നതാണെന്നതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. തങ്ങളെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന വായന ശുശ്രൂഷകർ (Lectors) ആരാധനാ സമ്മേളനങ്ങളിൽ വചനത്തിന്റെ വക്താക്കളായി മാറുന്നത് മതാധ്യാപനം സ്വീകരിക്കുന്ന ആളുകൾ കാണേണ്ടതുണ്ട്.

അതേസമയം, അഭിഷിക്തരായ ശുശ്രൂഷകരുടെ മേല്നോട്ടത്തോടെതന്നെ, പ്രാഥമിക കൂദാശകളുടെ സ്വീകരണപാതയിൽ ആയിരിക്കുന്നവരെ ഒരുക്കുന്നവർ രൂപവത്കരണത്തിന്റെ കർത്തവ്യമോ അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാത്തരം മതബോധന പ്രക്രിയയുടെയും ഏകോപനത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വമോ പേറുന്നവർ ആണെങ്കിൽ അവരെ മതാധ്യാപക ശുശ്രൂഷകരായി (Catechists) സ്ഥാപിക്കുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ അഭികാമ്യം.

ചുരുക്കത്തിൽ, പ്രാഥമിക കൂദാശകളുടെ സ്വീകരണത്തിനായി കുട്ടികളെയോ യുവതീയുവാക്കന്മാരെയോ മുതിർന്നവരെയോ ഒരുക്കുന്ന എല്ലാവരെയും മതാധ്യാപകരായി സ്ഥാപിക്കേണ്ടതില്ല. മെത്രാൻ വിവേചിച്ചറിയുന്നതനുസരിച്ച്, ചിലരെ വായനശുശ്രൂഷകരായും മറ്റു ചിലരെ മതാധ്യാപകശുശ്രൂഷകരായും, അവരവരുടെ കഴിവുകളും അജപാലനെ ആവശ്യങ്ങളും അനുസരിച്ച്, വിളിക്കാവുന്നതാണ്.

10. ഇപ്പോൾ ഇപ്രകാരം തീർപ്പാക്കിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മതാധ്യാപനത്തിൽ കുറച്ച് അനുഭവം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരെ [16], സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന മതാധ്യാപകശുശ്രൂഷ

യുടെ അർഥികളായി തിരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതാണ്; അതായത്, വളരെ സവിശേഷമാംവിധം പ്രഘോഷണശുശ്രൂഷയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരെ. അവർ വിളിക്കപ്പെടുന്നത് ഈ പ്രാരംഭ സുവിശേഷവത്കരണത്തിന് ഫലപ്രദവും യുക്തിസഹവുമായ മാർഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നതിനും തുടർന്ന് പ്രാഥമിക തലത്തിലേക്കു കടന്നിട്ടുള്ളവരെ അനുഗമനം ചെയ്യുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ്.

മുതിർന്നവരുടെ ക്രൈസ്തവ പ്രാഥമിക കൂദാശകളുടെ സ്വീകരണത്തിനായുള്ള ആരാധനക്രമത്തിൽ അവർ സജീവമായ ഒരു ഭാഗഭാഗിത്വം വഹിക്കുന്നവരാണ്; ഇക്കാര്യം അവരുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ പ്രാധാന്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നു [17]. ജ്ഞാനസ്നാനാർഥികളായിത്തീരുന്നതിനു മുമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ (in the period of the pre-catechumenate), അജപാലകരോടും ജ്ഞാനമാതാപിതാക്കന്മാരോടും ഡീക്കന്മാരോടും സഹകരിച്ചുകൊണ്ട് അർഥികളിൽ വിശ്വാസവും മനസാന്തരവും ജനിപ്പിക്കാൻ ആദ്യ സുവിശേഷപ്രഘോഷണം എപ്രകാരം ഏറെ ഫലപ്രദമായ രീതിയിൽ നടത്താം എന്നത് അവർ കണ്ടെത്തുന്നു; ജ്ഞാനസ്നാനാർഥികളായി സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടവർക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട മനോഭാവങ്ങളുടെ പുറമേയുള്ള പ്രകാശനങ്ങൾ എങ്ങനെ വിവേചിച്ചറിയാനാകും എന്നതിൽ അവർ സഹായിക്കുന്നു [18]. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ആരാധനക്രമവർഷത്തിനു യോജിച്ചവിധത്തിലുള്ള ഒരു മതാധ്യാപനം അവർ നടത്തുന്നു; അത് ദൈവവചനത്തോടു ചേർന്നുള്ള ആചരണങ്ങളുമായിരിക്കും. അതുവഴിയായി, അവർ ജ്ഞാനസ്നാനാർഥികളെ “വിശ്വാസസത്യങ്ങളുടെയും ചട്ടങ്ങളുടെയും മാത്രമല്ല, രക്ഷാകര രഹസ്യങ്ങളുടെ ആഴമാർന്ന അറിവിലേക്കും നയിക്കുന്ന

തായിരിക്കും” [19]. ചെറിയ ഭൂതോച്ചാടനങ്ങൾ (Minor Exorcisms) ചെയ്യാൻ “യഥാർഥത്തിൽ യോഗ്യരും ശരിയായി ഒരുങ്ങിയവരുമായ” മതാധ്യാപകരെ മെത്രാൻ ചുമതല പ്പെടുത്തുന്നു (delegates) [20].

ജ്ഞാനസ്നാനാർഥികൾ പ്രാഥമിക കൂദാശകൾ സ്വീക രിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, മതാധ്യാപകർ തങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിൽ വിശ്വാസത്തിനു സാക്ഷികളും അധ്യാപകരും ജ്ഞാന ചിന്തകരും (mystagogues) സഹയാത്രികരും മാർഗദർശി കളുമായി നിലകൊള്ളും. വിശ്വാസികൾ സ്വീകരിച്ച ജ്ഞാനസ്നാനത്തിന് അനുരൂപമായ വിധത്തിൽ അവ രുടെ ജീവിതങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്താൻ പ്രോത്സാഹിപ്പി ക്കുന്നതിൽ ഈ മതാധ്യാപകർ എല്ലാവിധത്തിലും സഹാ യിക്കുന്നു [21]. സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കുന്നതിന് പുതി യതും സുധീരവുമായ മാർഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നതിനും അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നു; വിശ്വാസം വർധിപ്പിക്കുകയോ പുനർജീവിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു കരു തുന്നവരെ ബലപ്പെടുത്താൻ അപ്രകാരമുള്ള മാർഗങ്ങൾ സഹായകമാകും [22].

11. എന്നാൽ, പ്രഘോഷണത്തിന്റെയും പ്രബോധനത്തി ന്റെയും തലങ്ങൾ സംസ്ഥാപിതരായ മതാധ്യാപകരുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ്. യഥാർഥത്തിൽ, അഭിഷിക്തരായ ശുശ്രൂഷകരുടെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അപ്പ സ്തോലിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവരോട് സഹകരി ക്കാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ് മതാധ്യാപകർ; അജപാലക രുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അവർ വിവിധങ്ങളായ പ്രവർത്തന ങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നു. താഴെപ്പറയുന്നവ ഒരു സമ്പൂർണ പട്ടിക അല്ലെങ്കിൽപ്പോലും, ചില പ്രവൃത്തികളിലേക്ക്

വിരൽചൂണ്ടുന്നതാണ്: സമൂഹപ്രാർഥന നയിക്കുന്നത്, ഏറെ പ്രത്യേകിച്ച് ഞായറാഴ്ച ആരാധനയിൽ പുരോഹിതന്റെയും ഡീക്കന്റെയും അസാന്നിധ്യത്തിൽ; രോഗികളെ സഹായിക്കുന്നത്; മൃതസംസ്കാരശുശ്രൂഷകൾ നയിക്കുന്നത്; മറ്റ് മതാധ്യാപകരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതും അവരെ നയിക്കുന്നതും; അജപാലന ഉദ്യമങ്ങൾ ഏകോപിപ്പിക്കുന്നത്; സഭയുടെ സാമുഹ്യപ്രബോധനമനുസരിച്ച് മനുഷ്യത്വപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത്; ദരിദ്രരെ സഹായിക്കുന്നത്; സഭാസമൂഹവും അഭിഷിക്തരായ ശുശ്രൂഷകരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നത്.

12. ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വ്യാപ്തിയും വൈവിധ്യവും ആശ്ചര്യകരമായ ഒന്നായിത്തോന്നരുത്: ഈ അല്മായ ശുശ്രൂഷയുടെ നിർവഹണം ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളാണ്; ഏറെ പ്രത്യേകിച്ച് അഭിഷിക്തരായ ശുശ്രൂഷകരുടെ സ്ഥിരമായ സാന്നിധ്യം കുറവുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഇത് അവരുടെ അജപാലന പ്രവൃത്തിയിലുള്ള പങ്കുചേരലാണ്. ഇത് കാനൻനിയമം സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന ഒരു കാര്യവുമാണ് [23]; അതായത്, ഒരു ഇടവകയിലെ അജപാലനശുശ്രൂഷയുടെ നിർവഹണത്തിൽ, എപ്പോഴും ഒരു വൈദികന്റെ നിയന്ത്രണത്തോടെ, ഒരു പങ്കുവഹിക്കാൻ അഭിഷിക്തനല്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയെ അനുവദിക്കുന്നതിന്റെ സാധ്യതയെക്കുറിച്ച് കാനൻ നിയമം പറയുന്നു. ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് സഭാസമൂഹത്തെ ബോധവൽകരിക്കേണ്ടത് ഒരു ആവശ്യമാണ്. അതായത്, സഭാസമൂഹം മതാധ്യാപകനെ വൈദികനോ ഡീക്കനോ പകരം നില്ക്കുന്ന ഒരാളായി കാണാൻ പാടില്ല. മറിച്ച്, മതാധ്യാപകനെ അല്മായവിശ്വാസികളിലെ ഒരംഗമെന്ന

നിലയ്ക്ക് തന്റെ ജ്ഞാനസ്നാനുഭവം അഭിഷിക്തരായ ശുശ്രൂഷകരോടൊത്ത് ഫലപ്രദമായ സഹകരണത്തിലും പങ്കുവയ്ക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്വത്തിലും പ്രവർത്തന നിരതമാക്കുന്നതുവഴി അവരുടെ അജപാലനപരിചരണം എല്ലാവരിലും എത്തിക്കുന്ന ഒരാളായി വേണം കാണാൻ [24].

13. അതിനാൽ, *Antiquum Ministerium* എന്ന *Motu Proprio* യുടെ ചുവടുപിടിച്ച് മതാധ്യാപകരുടെ ശുശ്രൂഷ എന്താണെന്നതു സംബന്ധിച്ച വിവരണവും അവരുടെ ദൗത്യവും അത് നിർവഹിക്കുന്നതിന്റെ വിവിധരൂപങ്ങളും എങ്ങനെയുള്ളതായിരിക്കണം എന്നതൊക്കെ വ്യക്തമാക്കുന്നത് മെത്രാൻസമിതികളുടെ കടമയാണ്. അവർക്കു നല്കേണ്ട രൂപവൽകരണപരിപാടികളെക്കുറിച്ചും നിശ്ചയമുണ്ടായിരിക്കണം [25]. അവസാനമായി, സഭാസമൂഹങ്ങൾ ഈ ശുശ്രൂഷയുടെ അർഥം മനസ്സിലാക്കത്തക്കവിധം അവരെ ഒരുക്കേണ്ടതും മെത്രാൻസമിതികളുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്.

II. അവശ്യം വേണ്ടവ

14. ഓരോ സഭാസമൂഹത്തിന്റെയും ആവശ്യങ്ങളും അർഥികളുടെ കഴിവുകളും പരിഗണിച്ച് മതാധ്യാപക ശുശ്രൂഷയിലേക്കുള്ള വിളി വിവേചിച്ചറിയുക എന്നത് രൂപതാമെത്രാന്റെ കടമയാണ് [26]. പ്രാഥമിക കൂദാശകൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ സ്വതന്ത്രമായ താൽപര്യത്തോടെ എഴുതി ഒപ്പിട്ട് മെത്രാനു സമർപ്പിക്കുന്ന അപേക്ഷകൾ വഴിയായി അവരെ സ്ഥാനാർഥികളായി സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

15. അവശ്യംവേണ്ട കാര്യങ്ങളായി താഴെപ്പറയുന്നവ *Motu Proprio* ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു: “മതാധ്യാപക ശുശ്രൂ

ഷയ്ക്കു വിളിക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ആഴമാർന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെയും മാനുഷിക പക്വതയുടെയും ഉടമകളായിരിക്കുന്നത് ഉചിതമാണ്; അവർ ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തിലെ സജീവപങ്കാളികളുമായിരിക്കണം. അന്യരെ സ്വാഗതം ചെയ്യാനും ഔദാര്യപൂർവം സാഹോദര്യത്തിന്റേതായ കൂട്ടായ്മയിൽ ജീവിക്കാൻ കഴിയുന്നവരും ആയിരിക്കണം അവർ. അവർ ഉചിതമായ രീതിയിൽ ബൈബിൾ വിജ്ഞാനീയത്തിലും ദൈവശാസ്ത്രത്തിലും അജപാലനശാസ്ത്രത്തിലും അധ്യാപനശാസ്ത്രത്തിലും പരിശീലനം നേടിയവരായിരിക്കണം. അങ്ങനെ അവർ വിശ്വാസത്തിന്റെ, സത്യത്തിന്റെ സംവാദകരാകാൻ പ്രാപ്തരായിരിക്കണം; അവർക്ക് മതബോധനത്തിൽ അനല്പമായ അനുഭവപരിജ്ഞാനവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. അവർ പുരോഹിതരുടെയും ഡീക്കന്മാരുടെയും വിശ്വസ്ത സഹപ്രവർത്തകരും ആയിരിക്കണം; എപ്പോഴൊക്കെ അവരുടെ ശുശ്രൂഷ ആവശ്യമായി വരുന്നുവോ, അപ്പോഴൊക്കെ അതിന് അവർ സന്നദ്ധരായിരിക്കണം; അവർ യഥാർഥ അപ്പസ്തോലിക ചൈതന്യത്താൽ പ്രചോദിതരായിരിക്കണം" [27].

III ആചരണം (Celebration)

16. മതാധ്യാപകശുശ്രൂഷ നല്കുന്നത് രൂപതാമെത്രാനോ അത് നല്കാൻ അദ്ദേഹം നിയമിച്ച ഒരു വൈദികനോ ആണ്. അപ്പസ്തോലിക സിംഹാസനം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള, *മതാധ്യാപകരുടെ സംസ്ഥാപനക്രമം* (*De Institutione Catechistarum*) അനുസരിച്ചായിരിക്കും അത് സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നത്.

17. ദിവ്യപൂജാ മധ്യേയോ ദൈവവചനശുശ്രൂഷാ മധ്യേയോ ആകാം ഈ ശുശ്രൂഷ നല്കപ്പെടുന്നത്.

18. ദൈവവചനപ്രഘോഷണത്തിനുശേഷം ഉപദേശ രൂപേണയുള്ള ഒരു പ്രഭാഷണം ഈ ക്രമത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട് (ഇതിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന രൂപം മെത്രാൻസമിതികൾ ഏതു രീതിയിലാണ് മതാധ്യാപകരുടെ ദൗത്യം വീക്ഷിക്കുന്നത് എന്നതിനോട് അനുരൂപപ്പെടുത്താവുന്ന ഒന്നാണ്); തുടർന്ന്, പ്രാർഥനയ്ക്കുള്ള ക്ഷണം; ആശീർവാദം; കുരിശുരൂപം നല്കപ്പെടൽ എന്നിവ.

* * *

ഉപസംഹാരമായി, വിശുദ്ധ പോൾ ആറാമൻ "സുവിശേഷ പ്രഘോഷണം" (*Evangelli Nuntiandi*) എന്ന അപ്പസ്തോലിക ആഹ്വാനത്തിൽ പ്രവചനാത്മകമായി പറഞ്ഞ വാക്കുകളിലേക്ക് തിരിയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു:

"വളരെയേറെ അജപാലകരും സന്ന്യാസിനീസന്ന്യാസികളും അല്മായരും സുവിശേഷവൽകരണ ദൗത്യത്താൽ പ്രചോദിതരായി ആ ദൗത്യം കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി പ്രഘോഷിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗങ്ങൾ ആരായുന്നതു കാണുമ്പോൾ, വലിയ ആന്തരികാനന്ദം എനിക്ക് അനുഭവപ്പെടുകയാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ സഭ ഇന്ന് ഉത്സാഹപൂർവം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തുറന്ന മനോഭാവം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിന് എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്. ഈ തുറന്ന മനോഭാവം സർവോപരി ധ്യാനാത്മകമായ ഒന്നായിരിക്കണം. അനന്തരം, അത് ശുശ്രൂഷാമണ്ഡലത്തിൽ ആവശ്യമായ നവീകരണങ്ങളിലേക്കും സുവിശേഷവൽകരണത്തിനായുള്ള ശക്തിവർധനയിലേക്കും നീങ്ങണം. തിരുപ്പട്ടസ്വീകരണംവഴി ഏതാനുംപേർ സഭയിൽ അജപാലകരായി നിയമതിരാകുന്നു. അവർ സമൂഹത്തിന്റെ സേവനത്തിനായി പ്രത്യേകമാംവിധം സ്വയംപ്രതിഷ്ഠിത

രാവുകയാണ്. അതുപോലെതന്നെ, സഭയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകസേവനങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന് അഭിഷിക്തരല്ലാത്ത ശുശ്രൂഷികളുടെ പദവികളും സഭ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്" [28].

ദൈവരാജ്യ സംസ്ഥാപനത്തിനായുള്ള നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷ സഭയുടെ മാതാവായ മറിയത്തെ ഭരമേല്പിക്കുന്നു.

ദൈവാരാധനയുടെയും കൂദാശകളുടെ ചട്ടക്രമത്തിനുമായുള്ള തിരുസംഘത്തിന്റെ കാര്യാലയങ്ങളിൽനിന്ന് വൈദികനായ വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറിന്റെ സ്മരണാദിനമായ 2021 ഡിസംബർ 3-ാം തീയതി പുറപ്പെടുവിച്ചത്.

+ ആർതർ റോഷേ
പ്രീഫെക്ട്

Notes:

[1] Cf. *Indiculus*, cap. 8:*Denz* n. 246 [ex n. 139].Cf. also Prosper of Aquitane, *De vocatione omnium gentium*, 1,12: CSEL 97, 104.

[2] Cf. Francis, *Antiquum ministerium*, n. 9.

[3] Cf. Congregation for Divine Worship and the Discipline of the Sacraments, *Postquam Sumus Pontifex. Decree giving effect to the dispositions of can. 838 of the Code of Canon Law* (22 October 2021).

[4] Francis, *Antiquum ministerium,* n. 8.

[5] Cf. FRANCIS, *Spiritus Domini*, s.n.

[6] Cf. *Codex Iuris Canonici*, can. 230 §1: "Lay persons who possess the age and qualifications established by decree of the Conference of Bishops can be admitted on a stable basis through the prescribed liturgical rite to the ministries of lector and acolyte. Nevertheless, the conferral of these ministries does not grant them the right to obtain support or remuneration from the Church".

[7] Francis, *Antiquum ministerium,* n. 9.

[8] Cf. John Paul II, Apostolic Exhortation *Catechesi tradendae* (16 October 1979), n. 5, in: AAS 71 (1979) 1281.

[9] Cf. Congregation for the Evangelisation of Peoples, *Guide for Catechists* (3 December 1993), n. 4.

[10] Cf. *ibid.*

[11] Francis, *Antiquum ministerium,* n. 8.

[12] Cf. Francis, *Spiritus Domini*, s.n.

[13] Francis, *Antiquum ministerium,* n. 8.

[14] Cf. Rituale Romanum, *De Benedictionibus*, editio typica 1984, nn. 361-377.

[15] Cf. Pontificale Romanum, *De institutione Lectorum et Acholytorum*,n. 4: "Lectores seu verbi Dei relatores effecti, adiutorium huic muneri praestabitis, et proinde peculiare officium in populo Dei suscipietis, et servitio fidei, quae in verbo Dei radicatur, deputabimini. Verbum enim Dei in coetu liturgico proferetis, pueros et adultos in fide et ad Sacramenta digne recipienda instituetis, nuntiumquesalutis hominibus, qui adhuc

illud ignorant, annuntiabitis. Hac via et vestro auxilio, homines ad cognitionem Dei Patris Filiique eius, Iesu Christi, quem ipse misit, pervenire poterunt et vitam assequi aeternam".

[16] Cf. Francis, *Antiquum ministerium,* n. 8.

[17] Cf. Rituale Romanum, *Ordo initiationis christianæ adultorum*. *Prænotanda*, editio typica 1972, n. 48.

[18] Cf.*i bid*, nn. 11.16.

[19] Cf. *ibid*, n.19 §1.

[20] Cf. *ibid*, n. 44.

[21] Cf. Pontifical Council for Promoting the New Evangelisation, *Directory for Catechesis*, n. 113.

[22] Cf.*ibid*, n. 41.

[23] *Codex Iuris Canonici*, can. 517 §2: "If, because of a lack of priests, the diocesan bishop has decided that participation in the exercise of the pastoral care of a parish is to be entrusted to a deacon, to another person who is not a priest, or to a community of persons, he is to appoint some priest who, provided with the powers and faculties of a pastor, is to direct the pastoral care."

[24] Cf. St. John Paul II, Apostolic Exhortation, *Christi fideles laici* (30 December 1988), n. 15; Benedict XVI, *Address opening the Pastoral Convention of the Diocese of Rome on the theme: "Church Membership and Pastoral Co-responsibility"* (26 May 2009); Francis, *Address to Italian Catholic Action* (3 May 2014).

[25] Francis, *Antiquum ministerium,*n. 9.

[26] *Ibid,* n. 8.

[27] *Ibid*.

[28] Paul VI, Apostolic Exhortation *Evangelii nuntiandi* (8 December 1975), n. 73, in: AAS 68 (1976) 72-73.

അല്മായവിശ്വാസികൾ കഴിഞ്ഞ 2000 വർഷങ്ങളായി കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം കൈമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോഴിതാ പരിശുദ്ധ പിതാവ് ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ അവരുടെ ഈ പ്രവൃത്തി ഔദ്യോഗികശുശ്രൂഷയായി *Antiquum Ministerium* എന്ന അപ്പസ്തോലികലേഖനം വഴി ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ സൗന്ദര്യവും നന്മയും സത്യവും കണ്ടെത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും കണ്ടുമുട്ടാനായി ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെടാൻ ആത്മാവ് സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ ക്ഷണിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമാണത്. “മതാധ്യാപകർ”എന്ന അല്മായരുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ സ്വഭാവവും അത് ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്ന ദൗത്യവും എന്താണെന്ന് തുടർന്ന് ദൈവാരാധനയ്ക്കും കൂദാശകളുടെ ചട്ടക്രമത്തിനുമായുള്ള തിരുസംഘത്തിന്റെ കത്ത് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

TO SERVE IN TRUTH AND LOVE

Pastoral Orientation Centre,
Secretariat, Kerala Catholic Bishops' Council,
Palarivattom, Kochi 682 025, Kerala, India
Ph: +91 484 2805722, 2805815
E-mail: pocpublications@gmail.com

9 789383 423668

₹ 70